

In *Dark Numbers* **krijgen enkele Dutchbatters een gezicht**: de wonden van Srebrenica zijn duidelijk nog niet geheeld.

Foto Casper Kosters

Dark Numbers

Theater

★★★★★

Frascati Producties
in coproductie met
o.a. Veem House.
Concept en uitvoering:
Tea Tupajic.
22/9, Frascati,
Amsterdam.
Tournee.

Theatermaker Tea Tupajic houdt de emoties strak in de hand.

Hij heeft zijn uzi bij zich, geladen is het wapen niet. Op het moment dat VN-militair Olaf tegenover een Bosnisch-Servische strijder staat die z'n machinepistool wil afpakken, geeft hij het maar. Wel vraagt hij om een briefje, want anders krijgt hij op de VN-compound een zware straf. De Serviër snapt het en geeft de uzi gewoon weer terug.

Dark Numbers van Tea Tupajic (Bosnië, 1984), begint met relatief lichtvoetige en tegelijkertijd veelzeggende anekdoten, zoals deze van Olaf. Theatermaker Tupajic werkt met niet-professionele performers en ervaringsdeskundigen samen en voor deze voorstelling nodigde ze veteranen van de Nederlandse vredesmissie Dutchbat uit.

Bataljon Dutchbat III kon in 1995 niet voorkomen dat de Bosnische Serviërs 8 duizend moslimmannen en -jongens vermoordden, ondanks de missie om

Srebrenica te garanderen als een *safe-haven*. Over de gedetailleerde toedracht is nog steeds geen complete, heldere verklaring. Zeker is dat er cardinale fouten zijn gemaakt, op vele fronten. Daardoor zijn er slachtoffers gevallen onder de - toen veelal jonge - Dutchbatters; de overlevenden worstelen tot op de dag van vandaag met wat er is gebeurd en in hoeverre zij daaraan schuldig zijn.

In *Dark Numbers* krijgen enkele Dutchbatters een gezicht. Je kunt je voorstellen dat ze, nu ze een podium hebben, flink willen uitweiden over wat hen beroert, maar Tupajic houdt het strak in de hand. Toch zie je hoeveel het hun nog steeds doet, als ze in kleine scènes geserreerd hun verhaal doen aan het publiek. Het zijn pijnlijke momenten die je terugwerpen in een vreselijke, verwarrende tijd, waarvan de wonden nog niet zijn geheeld.

Karin Veraart